

snit III omhandler Fængselsdisciplinen; bl. a. udtales Ønskeligheden af, at korporlig Straff afskaffes som Disciplinærmiddel — et Synspunkt, som under Diskussionen i 5. Udvalg fik Tilslutning navnlig fra England, Spanien og Rumænien — endvidere at Haandjærn, Lænker og lignende kun maa anvendes, hvor det midlertidigt maatte være nødvendigt for at hindre Fangerne i at tilføje sig selv eller andre Overlast. Til Sikring af Fangeres Rettigheder foreskrives derhos, at de hver Dag skal have Lejlighed til at fremsætte Anmodninger eller Klager overfor Fængselsdirektøren, samt at enhver Fange skal have Ret til ad den herfor foreskrevne Vej at klage til de udenfor Fængslet staaende overordnede Myndigheder. Fjerde Afsnit fastsætter nærmere Bestemmelser om Fængselspersonalets Kvalifikationer, Ansættelse af Fængselspræster og Lærere, Anvendelse af kvindeligt Opsyn over kvindelige Fanger etc., og endelig gives der i Afsnit V nogle mere almindelige Hovedregler om Bistand til frigivne Fanger.

De reviderede Regler, som i vidt Omfang har taget Hensyn til de af Regeringerne fremsatte Synspunkter, fik som Helhed en velvillig Modtagelse i 5. Udvalg, hvor bl. a. den britiske, italienske, spanske og portugisiske Delegerede gav Udtryk for deres respektive Landes Tilslutning, ligesom ogsaa den tyske Delegerede udtalte i Princippet at kunne tiltræde Reglerne.

Med Hensyn til den videre Fremgangsmaade ved Sagens Behandling besluttede Udvalget, i Betragtning af de ret betydelige Ændringer Reglerne er undergaaet, paany at forelægge dem for Regeringerne for derved at sætte den næste Forsamling i Stand til paa Grundlag af de fremkomne Udtalelser at undersøge, hvorvidt der maatte være Anledning til at søge afsluttet en international Konvention om Fangebehandling, eller hvorvidt Forbundet bør indskrænke sig til at tilstille de forskellige Regeringer Reglerne i Haab om, at de vil blive efterlevet.

Ud over de i ovennævnte Regler behandlede Sider af Spørgsmaalet har Regeringernes og visse Organisationers Udtalelser

— som fremhævet i Fængselskommissionens Memorandum — rejst en Række andre Problemer af kriminalbiologisk og fængselsstatistisk Art foruden forskellige Enkeltspørgsmaal, blandt hvilke særligt skal nævnes Begrænsning af Varetægtsarrest, generelle internationale Regler for Fængselsarbejde, frigivne Fangers Anbringelse i frit Erhverv gennem legislative Regler samt Afhjælpning af Ulemperne ved den Konkurrence, Fængselsarbejdet paafører det frie Marked.

Uden at tage Stilling til disse forskellige Problemer besluttede 5. Udvalg at opfordre Fængselskommissionen til at fortsætte sit Arbejde og at paalægge Generalsekretæren, naar Kommissionen har tilendebragt sine Undersøgelser angaaende et eller andet af disse Spørgsmaal, at forelægge Resultatet for Forsamlingen, og endvidere at opfordre det internationale Arbejdsbureau til i Samarbejde med Kommissionen at fortsætte sine Undersøgelser angaaende Fængselsarbejdet med Henblik paa en fremtidig international Ordning heraf.

I Betragtning af det nære Samarbejde, der efterhaanden er etableret med de kompetente internationale Kriminalist- og Fængselsorganisationer, var der derhos almindelig Enighed om, at det ikke for Tiden var paakrævet, at Folkeforbundet oprettede særlige Organer til Behandling af disse Spørgsmaal.

Den 11. Oktober forelagde Rapportøren, Hr. *Pella* (Rumænien), sin Beretning, der uden at give Anledning til særlige Resolutioner enstemmigt blev godkendt af Forsamlingen.

5. Bekæmpelse af Slaveri.

For 6. Udvalg forelaa som sædvanlig en Beretning fra Raadet, indeholdende de af Regeringerne i Henhold til Slaverikonventionens Art. 7 meddelte Oplysninger om Love og Bestemmelser, der i Aarets Løb er vedtaget til Bekæmpelse af Slaveri. Beretningen, der omhandler Forholdene i